

4. Проїзд потягом Мочуланка – Рокітно –	2 зл.
5. Проїзд потягом Рокітно – Клесов – Сарни – Костонополь –	3.70 зл.
6. Проїзд потягом Костонополь – ст.Острог –	2.50 зл.
7. Проїзд автобусом ст. Острог – м. Острог –	1.80 зл.
8. Проїзд автобусом м. Кременець – м. Почаїв з поверненням –	3 зл.
9. Проїзд автобусом Кременець – Вишньовець з поверненням –	4 зл.
	<u>Разом: 67 зл.</u>

Учасники повинні мати: наплечник, светр, запасну білизну, 3 пари шкарпеток, зручне взуття.

Замовлення приймає Рада Округу в Рівному, вул. Школьна, 63, до 25 травня, при сплаті 15 зл.

Таким чином, учасники цього 14-денного змішаного туристичного походу мали пройти, проплити та проїхати різними видами транспорту близько 400 км. При цьому відвідати різноманітні визначні місця, побувавши в 46 містах та селах.

ЗНАЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ В.Ф. КРАЄВСЬКОГО В ІСТОРІЇ РОЗВИТКУ ГИРЬОВОГО СПОРТУ

КОСТЯНТИН ПРОНТЕНКО

*Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет
імені Григорія Сковороди*

Постановка проблеми. Розвиток гирьового спорту в Російській імперії кінця XIX століття пов'язаний з ім'ям основоположника важкої атлетики Владислава Францовича Краєвського (1841-1901). 10 серпня 1885 року він створив перший в Росії гурток атлетів-любителів, обумовивши засади розвитку гирьового спорту на декілька наступних десятиліть.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивчення та аналіз історичної літератури і періодичних видань дає право зробити висновок, що дослідженням питання розвитку силових видів спорту, в тому числі й гирьового, кінця XIX - поч. XX ст. займалися Ю.В. Щербина, М.Л. Аптекарь [1, 2]. Значення представників російської інтелігенції дореволюційного періоду в історії розвитку гирьового спорту розглядалось у роботах Д.І. Іванова, С.Г. Філановського [3, 4]. Серед авторів, які зробили значний внесок у висвітлення діяльності В.Ф. Краєвського такі дослідники як С.Г. Філановський, Л.П. Анікін, Ю.В. Шапошніков [4, 5].

Мета роботи. Дослідження місця та значення діяльності В.Ф. Краєвського в історії розвитку гирьового спорту.

Для досягнення мети використовувались наступні методи дослідження: ретроспективний аналіз літературних джерел, історичний та порівняльний аналіз.

Обговорення результатів дослідження. Народився В.Ф. Краєвський 29 липня 1841 року в Варшаві. Після закінчення медичного факультету

Варшавського університету в 1865 році та отримання диплому лікаря, він переїздить до Петербургу. В.Ф.Краєвський часто виїжджав у відпустки за кордон з метою ознайомлення зі станом фізичного виховання та спорту в країнах Європи [1, 4]. З Європи він привозить рисунки гир, штанг та обладнання в своїй кімнаті на Михайлівській площі, в будинку № 3 гурток атлетів-любителів – першу атлетичну організацію в дореволюційній Росії. Очевидці згадували, що вздовж стін на спеціальних полицях розміщувались штанги, гантелі, гирі різної ваги та форми: кулеподібні, пірамідальні, у вигляді шпательних з вирізом для руки, звичайні гирі та жонглерки [5]. За свідченнями журналу «Геркулес», «колекція гир, яка знаходилась в цьому кабінеті, не мала собі рівних в усій Європі». Стіни кабінету були завішані фотографіями атлетів та борців майже всіх країн світу. На кожного була заведена спеціальна карточка [3, 5].

У програму гуртка входили вправи для загального фізичного розвитку, повернення здоров'я та загартування. Спочатку мета занять була скромною - пропаганда розвитку сили, про змагання та рекорди ніхто ще не думав. Навантаження й дозування суворо контролювались лікарем [2].

Ось що згадує кращий учень В.Ф. Краєвського Георг Гаккеншмідт: «Владислав Францович приділяв велике значення розвитку сили м'язів спини та ніг. Він казав: «Біцелси рук – справа другорядна, накачати їх особливих труднощів не складає. Спина та ноги – ось основа сили та запорука майбутніх перемог». Я слідував цим ідеям усе життя, і в той час міг сто разів перестрибнути через обідній стіл» [3, 5].

В.Ф. Краєвський агітував за спорт особистим прикладом: навіть у 57 років він виконував жим двохпудових гир 10 разів підряд [5].

В період з 1896 по 1899 рік В.Ф. Краєвський пише дві основні праці: «Катакізізм здоров'я» та «Розвиток фізичної сили без гир та за допомогою гир», де показав глибокі знання в області медицини, педагогіки та історії фізичної культури, що зробило його визнаним лідером в атлетичному спорті [4]. На консультації до лікаря потяглись ентузіасти атлетики із різних кутків Російської імперії. До початку 90-х років XIX століття атлетичні гуртки, арени й школи за зразком гуртка В.Ф.Краєвського, почали виникати не лише в Петербурзі, але й у Москві, Уфі, Воронежі, Нижньому Новгороді, Твері, Ризі, Тифлісі, Києві, Одесі, Катеринославі, Ревелі, Тарту та ін. З 1897 року за ініціативою В.Ф. Краєвського в Росії почали регулярно проводитись чемпіонати країни з підняття ваги [2].

Петербурзький журнал «Спорт» за 1901 рік після смерті В.Ф. Краєвського писав: «...З самого дитинства Владислав Францович любив займатись атлетикою і 15 років тому назад почав лікувати своїх пацієнтів цим видом спорту... Сам Краєвський до останнього часу щоденно тренувався з гирями...» [3].

Висновки. Сучасники В.Ф Краєвського цілком справедливо та заслужено називали його «батьком російської атлетики». Він постійно повчав своїх вихованців, що основна мета занять з обтяженням – не лише розвиток максимальної м'язової сили, а й зміцнення здоров'я. В основі розробленої ним

методики був всебічний фізичний розвиток, завдяки чому розвиток гирьового спорту отримав вірний напрям. Крім того, багато методичних рекомендацій В.Ф. Краєвського зберегло свою значимість і в наш час. В їхньому числі – обов'язковий медичний контроль за станом здоров'я, регулярність занять та послідовність у збільшенні навантаження, різносторонній фізичний розвиток, зміцнення здоров'я, загартування, дотримання гігієнічних правил (особливо режиму дня), відмова від вживання алкоголю та куріння.

Література:

6. Щербина Ю.В. *Гирь воспитательный полёт.* – К., 1998. – 118с.
7. Аптекарь М.Л. *Тяжелая атлетика. Справочник.* – М.: Физкультура и спорт, 1983. – 415 с.
8. Иванов Д.И. *Штанга на весах времени.* – 2-е изд., – М.: Физкультура и спорт, 1987. – 271 с.
9. Филановский С.Г., Аникин Л.П. *Владислав Францевич Краевский // Тяжелая атлетика: Ежегодник, 1985.* – М.: Физкультура и спорт, 1985. – С. 3-5.
10. Шапошников Ю. *Родословная атлетических кружков в России // Спортивная жизнь России.* – 1998. - № 2. – С. 22-25.

ОБҐРУНТУВАННЯ НЕОБХІДНОСТІ РОБОТИ СОЦІАЛЬНОГО ПЕДАГОГА ЗІ ШКОЛЯРАМИ , ЯКІ ЗАЙМАЮТЬСЯ СПОРТОМ

НАТАЛІЯ СНУРНІКОВА, ТАРАС БІЛОШИЦЬКИЙ

Дрогобицький педагогічний університет,

Львівський державний інститут фізичної культури

Діяльність соціального педагога в ЗОШ достатньо обґрунтована працями науковців. Переважно в колі проблем, вирішенню яких рекомендовано приділяти увагу соціальним працівникам, є робота з молоддю із особливими соціальними та психологічними чи фізіологічними потребами. Водночас, практично здоровим дітям із повноцінних і благополучних сімей увага практично не приділяється, адже вважається, що ця підліткова категорія фактично мало проблемна (2). Коли ж мова заходить про молодих спортсменів, членів збірних команд області або міста, побутує думка про цілковите благополуччя в процесі соціалізації особистості, а отже впливу соціального педагога тут не потрібно (3).

Вочевидь ця ситуація пояснюється тим, що виникнення суїцидальних випадків серед спортсменів є найменш вірогідним, дане середовище є мало криміналізоване, психологи вказують на високий рівень розвитку колективної свідомості, відповідальності та дисципліни (5). Проте, кілька фактів дають підстави вважати це твердження передчасним і не обґрунтованим.

Михайло Прушняков вивчаючи причини підліткових абортів спостерігав